

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

§.9. De varijs orandi modis, in diuersis materijs; diuersis personis, ac
temporibus accomodatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

nominatim verò quisque eam debet procurare virtutem, quæ ipsi magis est necessaria, at- tenta status sui qualitate : siue ea sit modestia in agendo, siue castitas, siue fortitudo, siue aliqua alia Theologica virtus, aut moralis, omnino statuendo, ac efficaciter conando eam obtinere, vt Meditat. 29. primæ partis su- sius dicitur. & cum examen fiet de Oratio- ne, oportet exactè videre, si quem ex præ- dictis fructibus, & modo iam dicto fuerim assequutus.

VARIÆ RATIONES ORANDI,
diuersis Materijs, personis, & tempo-
ribus accommo-
data.

PARAGRAPH. IX.

AD è est hominum gustus ad spiritua- les exercitationes corruptus, vt licet sit preciosus cibus, si tamen eodem semper modo conditus proponatur, mox nau- seam concipiat, sicut Israelitæ conceperunt de Manna, cibo alioqui suauissimo, quòd idem *Num. 21. 5.* semper proponeretur. Quam ob rem sancti viri & Spiritus Magistri, varios orandi mo- dos, inuenerunt, quibus ipsam orationem, nau- seæ huiusmodi vitandæ causâ, variè condirent, cum spiritus diuinus, orationis gustum in ipsa non renouat: vnde etiâ Dauid ad noua cantica nos inuitans: *a Cantate, inquit, Domino canti- a Psal 95.*

d 2 cum

b Psal 9, 2. 1

cum nouum, cantate Domino omnis terra: & iterum: b cantate Domino canticum nouum: quia mirabilia fecit.

Excelluit in hoc valde Seraphicus Doctor S. Bonauentura, plures prolixosque de hoc genere tractatus edens: Nec minus tamen excellens fuit B. Pater noster Ignatius, qui, in paruulo Exercitationum spiritualium libello, non modo materiae ad meditandum varietatem, sed varios etiam orandi modos proposuit, per conscientiae examen, per internorum animae sensuum applicationem, per varias similitudines, & parabolae: nominatim verò tres diuersas orandi tradidit rationes vtilis valde, ac ijs, qui superius positas vias, Purgatiuam, Illuminatiuam, & Vnitiuam ambulant, accommodatas: licet omnes tres sint omnibus utilissimae.

P R I M A ratio siue modus orandi est, quo decem Dei praecepta, aut septem vitia capitalia, (quae communiter lethalia nuncupamus:) aut tres animae internas potentias siue facultates, aut quinque corporis sensus, tanquam materiam meditationum accipimus. Quem modum, quod viae Purgatiuae sit proprius, in .i. Parte Meditationum proponemus, cum proprijs singulorum Meditationibus: ijs additis, quae admodum examinandae conscientiae, praeparationemque pro sacra confessione, & comunione pertinent: quibus animae puritas obtinetur.

S E C V N D V S orandi modus est, quo singula

Psal

Psalmi Dauidis, sermonis, aut sententiæ Christi, orationis, vel hymni Ecclesiastici verba seorsim, tanquam materiam Meditationi subiicimus, & ita ruminamus, vt spiritum, & affectum latentem hauriamus. Quia enim diuinæ Scripturæ verba ab Spiritu sancto dictata sunt; singula mysterium aliquod habere par est, diligenti consideratione dignum: cumque Ecclesia ab Spiritu sancto gubernetur, nullum illa verbum proferre credenda est, mysterio aliquo vacuum.

RATIO autem, & methodus singula verba meditando, ea est, vt, quis illa proferat, attendatur; cui, & in quem finem dirigantur; quo modo & spiritu dicta sint; quæ eorum sit significatio, hoc est quid mandent, consulant, promittant, minentur; quid eis peratur, quid denique tali verbo prætendatur, ex quibus singulis affectus eliciendi sunt, ei, quod perpensum fuerit, conformes. Aliter enim perpendenda sunt verba, quæ Deus dicit homini, quàm quæ homo Deo. Cùm enim Deus, audientis sit magister, legislator, consiliarius, protector, præmiator; audienda sunt eius verba cum desiderio discendi, quod ille docet; exequendi quod mandat; amplectendi quod consulit; timendi quæ minatur, sperandi quod promittit; amandi denique ipsum propter ea quæ dicit. Quæ verò homo loquitur Deo, eo spiritu ruminanda sunt, quo ille ea protulit, & iuxta finem, in quem ille direxit, quod in Psalmis Dauidis aperte cernitur; quorû quosdam edidit spiritu

olla. 10.
ap. 10.

laudandi Deum, gratiasq; agendi pro collatis in se, vel in populum suū beneficijs; quosdam spiritu cōtritionis, vt peccatorū venēā impetraret; alios spiritu afflictionis, & magnę fiducię simul, vt auxiliū in tribulationibus obtineret: quare, vt eos cum fructu dicamus, & ruminemus, necesse est, (vt, notat Cassianus) eundē spiritum induere, quo eos ille psallebat; atque si nos ipsi eos, & in eum finem composuissimus. Et ipsa docet experientia, eum, qui ob accepta à Deo beneficia læto est animo, piē eos psalmos dicere, qui eam lætitiā fouent, quales: *Benedic anima mea Domino, & omnia quę intra me sunt nomini sancto eius: & laudate Dominum de caelis, &c.* Et eo tempore idem nō inueniret tantum consolationis in psalmo miserere mei: cū contrā, qui proprijs est peccatis afflictus, piē dicit hunc Psal. Miserere mei: non tamen æquē se applicat ad psalmos lætitię. Quod meritō obseruandum est, vt delectum habere nouerimus materię Meditationis, & verborum, & orationum, quę cum spiritu, quo affectos nos sentimus; & cum fine, quem obtinere cupimus, affinitatem habent.

1. p. Med. 15.
2. p. Med. 6.
3. 12.
3. p. Med. 14.

SECUNDVS hic orandi modus magis propriē ijs competit, qui in via versantur Illuminatiua, cognitionem, & sensum quærentes veritatū fidei: quò in spiritu crescant. Ideoq; eius praxim ponemus in 2. & 3. parte Meditationū, exemplo adhibito in Angelica salutatione, precatione dominica, & aliquibus Christi

Domi-

Domini nostri sententijs, & orationibus, cuius
 verba, maiori semper adhibita attentione me-
 ditabimur: quia vt sponsa de eo dixit: *c Cant. 5. 13.*
eius sunt lilia distillantia myrrhā primam. docēt
 enim virtutē excellentissimam, & primam,
 quæ reliquas omnes superat, & S. Petrus eidē
 dixit: *d verba vite aeterna habes:* & ipsemet de *d Ioan. 6.*
 se dixit: *verba, qua ego locutus sum vobis, spiri-*
tus, & vita sunt. Quare, qui, vt oportet, eas *60. 69.*
 meditabitur, hauriet ex eis spiritus abundan-
 tiam, & purissimam gratiæ vitam, qua dignus
 fiat æternā.

TERTIUS orandi modus est per modū as-
 pirationum. & affectuū, qui corporis respira-
 tionibus respōdent ita, vt inter vnā, & alterā
 corporis respirationem affectus aliquis pius,
 aut gemitus spiritus, aut breuis iaculatoria o-
 ratio ex intimo animæ nostræ erumpat: breui
 illo tēpore, quod inter respirandū intercedit,
 exposito in æstimatione, sensu, aut gustu spiri-
 tuali eius, quod desideramus, aut petimus; aut
 rei pro qua apud Deū gemimus, & suspiramus.
 Qui modus ijs est accommodatissimus, qui Vni-
 tiuā peragunt viā, adspirātes, & anhelantes ad
 actuale cū Deo coniunctionē: quo desiderio
 contendunt, cōtinuatē, & frequentia, qua pos-
 sint maxima orare: nam ad perfectam animæ
 vitā spiritualem tam est oratio necessaria, quā
 ad corporis vitam ipsa respiratio, iuxta illud
 Dauidis: *e os meū aperui, & attraxi spiritum,*
quia mandat a tua desiderabā: in cuius rei certū *c Psal. 119.*
 signum, quoties aperiunt os ad respirandum, *131.*

tóties vellent orare: & quoniam hoc ob nostram imbecillitatem fieri non potest, accipiunt certas aliquas temporis partes ad huiusmodi exercitium, exercentes hac ratione iaculatorias orationes (de quibus mox aliqua subiiciemus) quas in cœlum sicut hastas, aut sagittas, ex corde tanquam arcu, magno amoris impetu impellunt, & iaculantur.

DE CONTEMPLATIONE, ET RATIONE,
*qua possit aliquis mentali orationi
 absque longa ratiocinatione
 vacare.*

PARAGRAPHVS X.

IS, quæ hæcenus dicta sunt, utcuque videntur explicati ordinarij modi mentalis orationis, qui omni hominũ generi, cum Deo agere cupientium, sunt accommodati; licet non omnes eodem modo progrediantur: quia aliqui plus adhibent ratiocinationis, non ita affectuum; alij contra, parua ratiocinatione contenti, plus affectibus tribuunt; alij etiam simplici veritatis intuitu, mox ad omnes prædictos deuotionis actus permouentur: & hi sunt, qui contemplatione perfruuntur. quæ (S. Thom. teste) simplex quidam est æternæ veritatis intuitus, quam absque varijs ratiocinationibus, cœlesti adiuti lumine, magnis admirationis, & amoris affectibus, penetrant. Ad quam tamen, ut plurimum, nõ nisi longo Meditandi, & ratiocinandi vsu peruenitur. Sicut

virgo,

2. 2. q. 180.
 4. 3.